

[IV. Buhl.]

dødt til Jorden. De københavnske Kommissionsmedlemmer kunde uimodsagt i Betænkningen fastslaa, at den Opfattelse, at Skatteforskellen mellem København og Frederiksberg for en Del skyldtes et mere økonomisk Styre paa Frederiksberg, efter Kommissionens Undersøgelser havde vist sig fuldkommen ubegrundet. Det var ikke saa mærkeligt, at der ikke fremkom nogen Modsigelse fra Frederiksbergs Side over for denne Udtalelse, fordi det af de Undersøgelser, der var foretaget, fremgik, at Frederiksberg paa en Række Omraader forvaltedes dyrere end København. Jeg skal ikke her sige, at det er Udtryk for nogen løssluppen Økonomi, men det var vel en ganske naturlig Følge af, at man derude havde Raad til at anvende flere Penge paa visse Opgaver, end man havde i København.

Det fremgik af Kommissionens Undersøgelser, at Skatteudskrivningen i den Periode, som man undersøgte, Tiaaret fra 1922—23 til 1931—32, havde været saa at sige ens pr. Indbygger i de to Kommuner, men da Indtægtsniveauet var langt højere paa Frederiksberg, kunde man der nøjes med langt lavere Skattesats og alligevel faa det samme Skattebeløb ind pr. Indbygger. Der var i denne 10 Aars Periode gennemsnitlig paa Frederiksberg udskrevet 131 Kr. pr. Indbygger, og i København 133 Kr. pr. Indbygger, og det til Trods for, at København i denne Periode, i hvilken der ikke eksisterede nogen mellemkommunal Refusionsordning, havde langt større sociale Udgifter end Frederiksberg. Der blev i Kommissionen foretaget en sammenlignende Opgørelse over, hvordan den Rateskala, som er gældende for København og Frederiksberg, vilde virke i de to Kommuner, naar det hele blev gjort op paa ensartet Grundlag, og det viste sig da, at København ved en Opgørelse paa denne Maade med samme Skatteudskrivning fik et langt mindre Beløb ind pr. Indbygger end Frederiksberg. En tilsvarende Opgørelse er foretaget for 1934—35, og efter den er det saadan, at naar man bruger Skalaens Grundbeløb, det vil sige de Sats, der staar i selve Skalaen, giver det i København 65 Kr. pr. Indbygger, men paa Frederiksberg 124 Kr. pr. Indbygger, altsaa det dobbelte Beløb. Det er jo i sig selv en ganske naturlig Forklaring paa, at man ude paa Frederiksberg i en Aarrække har kunnet nøjes med en Skatteudskrivning paa omtrent det halve af det Skattebehov, som man har inde i København, og man har endda derude

kunnet konsolidere i en ganske anderledes Grad, end det har været muligt i København. En saadan Tilstand kan naturligvis ikke opretholdes. Det viste sig derfor ogsaa, at selv de frederiksbergske Kommissionsmedlemmer stillede sig forstaaende over for Spørgsmaalet om at tilvejebringe en Ordning af de to Kommuners indbyrdes Forhold. Fra Kommissionsflertallets Side ønskede man i og for sig Indlemmelse og fastslog, at det var den rationelle Ordning, og det samme Synspunkt tror jeg ogsaa, man maa anlægge den Dag i Dag, hvis man skal tale om, hvad der er rationelt i dette Forhold. Imidlertid blev der ogsaa gjort Forsøg paa en anden Løsning, en Løsning efter de Linier, som nu i Hovedsagen er fulgt i det her foreliggende Forslag, og som ogsaa i Kommissionen blev tiltraadt som en alternativ brugelig Fremgangsmaade.

De frederiksbergske Kommissionsmedlemmer tilsluttede sig, som sagt, Udlignings tanken, men de havde et Kardinalpunkt: de forlangte, at Gentofte skulde med ind under Udligningen. Det er forstaaeligt, at man stillede dette Krav, da Gentofte i de senere Aar har gennemgaaet en meget stærk Udvikling, en Udvikling, som man maa regne med vil fortsættes i den kommende Tid. Af den samlede Befolkningmængde i København og Gentofte har Gentofte nu de 9 pCt. og København de 91 pCt., men ser man paa de store Skatteydere, viser det sig, at Gentofte efterhaanden er kommet op paa at have hen imod Halvdelen af det samlede Antal af Skatteydere med over 20 000 Kr., som findes i de to Kommuner til sammen.

Det har voldt visse Vanskeligheder at tilpasse det Udligningssystem, der er foreslaaet, paa en saadan Maade, at det kom til at give en rimelig Balance i de 3 Kommuners indbyrdes Stilling, og det har vel først og fremmest sin Aarsag deri, at Frederiksberg har haft sin Fortrinsstilling i de mange Aar; dette har paa forskellig Maade forrykket de naturlige Forudsætninger for en treledet Udligning, en fælles Udligning alle 3 Kommuner imellem under eet. Lovforslaget gaar derfor ud paa en tosidig Udligning, først en Udligning mellem København og Frederiksberg, derefter en Udligning mellem København og Gentofte. Det er et Krav, der meget energisk er fremført fra Gentofte, et Krav, som man under de foreliggende Omstændigheder ogsaa har fundet rimeligt i København.

Jeg skal ikke her gaa i Enkeltheder; den højtærede Minister har allerede gennemgaaet Hovedlinierne i den rent tekniske Ud-